

บันทึก

เรื่อง การควบคุมการแสดงกำเนิดสินค้าเป็นเท็จ

กระทรวงการเศรษฐกิจได้แจ้งมาว่า ได้มีพ่อค้าส่งสินค้าบางอย่างซึ่งทำขึ้นในต่างประเทศเข้ามาแล้วเปลี่ยนการแสดงกำเนิดว่าเป็นสินค้าที่ทำขึ้นในประเทศไทย ทั้งนี้เป็นการหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อว่าสินค้านั้นทำในประเทศไทยและทำการซื้อขาย ซึ่งความจริงสินค้านั้นเป็นสินค้าต่างประเทศ การทำเช่นนี้เป็นการหลอกลวงทำให้เสียประโยชน์กับเป็นการแข่งขันกับสินค้าที่ทำในประเทศไทย ผิดจากนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมสินค้าไทย หากไม่หาทางป้องกันเสียแล้วจะเกิดผลเสียหายได้ กระทรวงการเศรษฐกิจได้พิจารณาเรื่องนี้แล้วเห็นว่า ควรจะหาทางป้องกันการกระทำดังกล่าวนี้ และได้ตรวจค้นกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่ามีบทกฎหมายใดที่จะลงโทษแก่การกระทำเช่นว่านี้บ้างหรือไม่

กระทรวงการเศรษฐกิจได้พิจารณาพระราชบัญญัติห้ามนำของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามา พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ปรากฏว่าพระราชบัญญัติที่บัญญัติเฉพาะห้ามนำของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จอยู่แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้น สินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมีการแสดงกำเนิดตามความจริงแล้วภายหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงการแสดงนั้น เพื่อแสดงว่าได้ทำขึ้นในประเทศไทย จึงไม่อยู่ในบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมาย ชุดที่ ๓) เห็นพ้องกับความเห็นของกระทรวงการเศรษฐกิจที่ว่าพระราชบัญญัตินั้นไม่อาจใช้บังคับแก่กรณีข้างต้นนั้นได้ และยังเห็นอีกว่าในสมัยที่ตราพระราชบัญญัตินั้นขึ้นได้มีความมุ่งหมายที่จะจำกัดแต่เพียงการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเท่านั้น ความประสงค์ที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามนัยแห่งสนธิสัญญาที่ได้ทำไว้กับอังกฤษเท่านั้น (สนธิสัญญาข้อ ๑๒)

กระทรวงการเศรษฐกิจเห็นว่า ถ้าหากพิจารณามาตรา ๓๑๐^๑ แห่งกฎหมายลักษณะอาญาอันเกี่ยวกับการใช้อุบายหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในธรรมชาติ ชนิดหรือในจำนวน น่าจะใช้บังคับแก่กรณีนี้ได้ จึงใคร่ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในเรื่องนี้ หรือจะควรแก้ไขกฎหมายหรือออกกฎหมายใหม่ประการใด

กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า คำว่า "ธรรมชาติ" ในมาตรา ๓๑๐ นั้นไม่หมายรวมถึง "กำเนิด" ของสินค้า คำว่า "กำเนิด" นั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งไม่ใช่เรื่อง "ธรรมชาติ"

ส่งพร้อมกับหนังสือที่ ๑๙๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๕

^๑ มาตรา ๓๑๐ ผู้ใดขายทรัพย์สินของอย่างใดใด แลมันใช้อุบายหลอกลวงให้ผู้ซื้อหลงเชื่อในธรรมชาติ ในชนิด หรือในจำนวนอันเป็นเท็จไซ้ ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน แลให้ปรับไม่เกินกว่าห้าร้อยบาทด้วยอีกไซ้หนึ่ง

อนึ่ง มาตรา ๓๑๐ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญาปี ร.ศ.๑๒๗ นั้น ปรากฏว่าได้เอามาจาก มาตรา ๔๒๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาของประเทศฝรั่งเศสและบัญญัติขึ้นทำนองเดียวกัน ในการใช้มาตรา ๔๒๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสได้เกิดข้อยุ่งยากดังเช่นในมาตรา ๓๑๐ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา กล่าวคือมีปัญหาที่ศาลจะต้องวินิจฉัยว่าการหลอกลวง เกี่ยวกับกำเนิดของสินค้านั้นเป็นการหลอกลวงธรรมชาติของสินค้าตามมาตรา ๔๒๓ หรือไม่ ศาลฝรั่งเศสวินิจฉัยว่า คำว่า "ธรรมชาติ" จะหมายถึงความถึงกำเนิดของสินค้าได้ก็ต่อเมื่อผู้ซื้อได้เลือกซื้อ สินค้าโดยถือเอาการกำเนิดของสินค้านั้นเป็นสาระสำคัญ ต่อมาในปี ค.ศ.๑๙๐๕ ประเทศ ฝรั่งเศสก็ได้ตรากฎหมายขึ้นตามนโยบายที่ศาลวินิจฉัยนั้น แต่ก็เห็นว่ายังไม่พอ ในที่สุดได้มี กฎหมายลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๓๐ อีกฉบับหนึ่ง "ปราบปรามการแสดงกำเนิดสินค้าอัน เป็นเท็จ" คือลงโทษผู้แสดงกำเนิดสินค้าอันเป็นเท็จโดยไม่มีเงื่อนไขอย่างใด กฎหมายฉบับปี ค.ศ. ๑๙๓๐ ได้ตราไว้อย่างครบถ้วนดังได้แนบมาพร้อมกับบันทึกนี้

กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า หากมีคดีทำนองนี้เกิดขึ้นก็อาจมีปัญหา เช่นเดียวกับที่เป็นมาในประเทศฝรั่งเศส จึงเห็นควรแก้ไขบทบัญญัติในกฎหมายลักษณะอาญาที่ ใช้อยู่ให้เป็นไปในทำนองเดียวกัน การแก้ไขมาตรา ๓๑๐ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา อาจทำได้โดยแก้ไขร่างซึ่งอนุกรรมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายอาญากำลังพิจารณา อยู่ในขณะนี้ แต่ประมวลกฎหมายอาญาที่กำลังพิจารณาอยู่นี้จะสำเร็จก็ต้องรอไปอีกหลายเดือน ถ้าหากว่าทางการมีนโยบายที่จะแก้ไขเป็นการด่วน ก็อาจทำเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขต่างหากฉบับ หนึ่ง แล้วนำไปรวมไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะอาญาภายหลัง ทั้งนี้ แล้วแต่ความดำริของ กระทรวงการเศรษฐกิจ

(ลงชื่อ) เดือน บุญนาค

(นายเดือน บุญนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๔๘๕